

Jaký ten rok vlastně byl?

Konec každého roku svádí jak k bilancování, tak k předsevzetím. V mém věku je to, zdá se mi, jen stále častěji, rychlost času je opravdu relativní. Je to asi dáno i velkým množstvím odborných i společenských setkání, která se tento rok odehrála. Mnoho krásných vzpomínek zůstalo, poznal jsem řadu nových kolegů a míst. Již v únoru proběhla 2. zimní konference nemocničních lékárníků v Jihlavě. Byl jsem v porotě soutěže sedmiminutových přednáškových perliček. Vtipný nápad a ještě lepší provedení, mladí kolegové se opravdu snažili a obecnost svým potleskem vyjadřovalo přízeň svým favoritům, fajn byla i SÚKLeM monitorovaná zabijačka. V dubnu jsme uspořádali již 12. ročník beskydského sletu. Kardiologické novinky v podání profesora Bultase a docentky Karetové byly vpravdě poutavé a i sněhová vycházka na Lysou horu byla plná dojmů a legrace. Květen patřil již popáté kongresu Praktického lékařství v Olomouci s velkou účastí a pestrým programem. V říjnu jsme pozvali přední endokrinology, aby nám přiblížili svůj obor především ze stránky farmakoterapie. Povedlo se jim to, myslím, mistrně. I díky prof. J. Markovi, předsedovi České endokrinologické společnosti, který byl našim milým hostem. I Plzeň jako město návštěvníky 27. lékárnických dnů potěšila svými památkami a Měšťanská beseda svou útulností i svým milým a vstřícným personálem. Podzimní maraton pak pokračoval listopadovým 15. kongresem nemocničních lékárníků se 600 účastníky a hodnotnými přednáškami ze všech oblastí nemocničního lékařství, potěšil velký zájem o pracovní setkání skupiny pro IPLP, kterou v tomto čísle časopisu představujeme. Poslední víkend listopadu patřil Sympoziu klinické farmacie René Macha v Mikulově s velkou účastí a přátelskou atmosférou násobenou lahodnou chutí moravských vín. Chtěl bych vzpomenout i přednáškové večery spolků farmaceutů a poděkovat svým kolegům v Brně, Zlíně a Hradci za to, že spolu s „mou“ Ostravou pečlivě chystali témata na pravidelná setkání s kolegy. Je to o to více záslužné, že je to bez nároku na jakoukoli odměnu kromě morálního zadostiučinění a dobrého pocitu. Díky tedy Martinu Šimíčkoví, Ladovi Holubovi, manželům Skopalovým, Jirkovi Kotlářovi, Martině Maršíkové a dalším, kteří jim pomáhají. Díky i za krásné chvíle prožité jak na oslavě 20. výročí ČLnK v září v Karolinu, tak za možnost být při oslavě 140. výročí ČFS v Novém Adalbertinu v říjnu v Hradci Králové.

Kromě výše uvedených akcí proběhla i spousta dalších organizovaných jak komorou, tak odbornou společností. Celoživotní vzdělávání stále více z vás pociťuje jako nutnost pro svůj další odborný růst. Je to pro nás organizátory závazek do budoucna a pro vás ostatní příležitost se angažovat a přijít s novými myšlenkami i nápady. Těším se na ně.

Závěrem mi nedá nevzpomenout i na pár zážitků ze setkání naší stavovské komory. Od jarní porady předsedů OSL v Olomouci přes letní a podzimní předvolební klání až po listopadový volební 21. sjezd se táhly jako společná nit neustálé vnitřní spory, které nedávaly mnoho klidu k práci mladé a pokrokové vlně v představenstvu komory. Navíc delegáti sjezdu tuto mladou a perspektivní vlnu ve volbách příliš nepodpořili. Myslím, že je to pro obor velká škoda. Falešná nota stále opakované písně o nenaplněných provozovatelských prioritách komory stejně zřejmě záhy dozní ve stále se zhoršující situaci nezávislých lékárníků.

Přesto vám všem, kteří čtete tyto řádky a jste tedy věrnými čtenáři našeho časopisu, děkuji za přízeň, přeji vám optimistický výhled do dalšího konání a mnoho splněných přání i snů v příštím roce. A k tomu všemu pevně zdraví a kapku štěstíčka.

Pavel Grodza, Příbor 28. listopadu 2011

PharmDr. Pavel Grodza

Lékárna Panacea Příbor
Jičínská 54, 742 58 Příbor
panacea@iol.cz